

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 11Co/117/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8613200472
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Šamo
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8613200472.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Šama a sudcov JUDr. Romana Tótha a JUDr. Jozefa Škraba v právnej veci žalobcu: Y. Q. D., a.s., so sídlom P. XXXX/XXX, XXX XX G., W.: XX Z. XXX, zastúpený ERASMUS LEGAL, s.r.o., so sídlom Justičná 9, Bratislava, IČO: 36 789 615, proti žalovanej: P. M., nar. XX.X.XXXX, bývajúca v J. XX, XXX XX P. nad M., o zaplatenie 764,58 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Svidník č. k. 2C/19/2013-34 zo dňa 24.7.2013, jednomyselne takto

rozhodol:

M e n í rozsudok súdu prvého stupňa tak, že žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 563,40 eur s 0,024 % úrokom z omeškania od 18.1.2013 do zaplatenia a tiež sumu 190,88 eur, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že v prevyšujúcej časti návrh žalobcu z a m i e t a.

M e n í rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o trovách konania tak, že žalovaná je p o v i n n á nahradiť žalobcovi trovy konania na súdnom poplatku 26,39 eur a na trovách právneho zastúpenia 82,49 eur na účet jeho právneho zástupcu do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalovaná je p o v i n n á nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania na súdnom poplatku 26,39 eur a na trovách právneho zastúpenia 27,39 eur na účet jeho právneho zástupcu do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 332,84 eur s 0,024 % úrokom z omeškania ročne od 14.3.2010 do zaplatenia v 20,- eurových mesačných splátkach počnúc dňom právoplatnosti rozsudku až do úplného vyrovnania pod následkom straty výhody splátok. Ďalej v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu.

V dôvodoch tohto rozhodnutia uviedol, že žalobca sa domáhal proti žalovanej zaplatenia sumy 764,58 eur, kapitalizovaný denný úrok z omeškania od zročnosti do podania návrhu vo výške 190,88 eur a úrok z omeškania vo výške 0,024 % denne zo sumy 756,88 eur od 18.1.2013 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovanou uzatvoril Úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX dňa 17.6.2008, pričom neoddeliteľnou súčasťou boli Úverové zmluvné podmienky žalobcu, s ktorými bola žalovaná oboznámená a podpisom zmluvy prejavila súhlas byť nimi viazaná. Predmetom úverovej zmluvy bolo poskytnutie peňažných prostriedkov v sume 676,46 eur a žalovaná sa zaviazala peňažné prostriedky vrátiť v pravidelných mesačných splátkach vo výške 24,07 eur s počtom splátok 48. Žalovaná bola povinná splácať úver v pravidelných mesačných splátkach splatných v zmysle úverovej zmluvy, avšak žalovaná bola v omeškani s ich úhradou tak, ako to bolo uvedené v splátkovom kalendári, z ktorého vyplynul prehľad

jednotlivých platieb žalovanou a spôsob ich započítania. V zmysle úverových podmienok s názvom Ukončenie úverovej zmluvy o poskytnutí úveru bola žalovaná vyzvaná listom zo dňa 26.2.2010 na splatenie celého zostatku úveru vo výške 832,72 eur v lehote 15 dní od odoslania výzvy. V prípade omeškania s úhradou splátky úveru alebo jej časti, dlhšieho ako 7 dní, bola žalovaná zaviazaná zaplatiť zmluvnú pokutu podľa úverových podmienok s názvom Záverečné ustanovenia. Vzhľadom na uvedené, žalobca evidoval voči žalovanej dlh vo výške 528,53 eur, úrok z uvedenej istiny do času zročnosti vo výške 34,87 eur, úrok z uvedenej zročnej istiny vo výške 193,48 eur a zmluvnú pokutu vo výške 7,70 eur.

Na základe vykonaného dokazovania súd zistil skutkový stav, podľa ktorého dňa 17.6.2008 uzatvoril žalobca so žalovanou Úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol úver vo výške 20.379,- Sk (676,46 eur) na nákup postele a gauča, ktorý sa žalovaná zaviazala splatiť v 48 mesačných splátkach vo výške 725,- Sk (24,07 eur). Lehota splatnosti úveru bola dňa 20.7.2012 a dátum prvej splátky bol uvedený na deň 17.8.2008. V zmluve bola uvedená RPMN vo výške 31,5 % a ročná úroková sadzba vo výške 27,41 %. Celkové náklady spotrebiteľa boli vo výške 14.421,- Sk (478,69 eur). Listom zo dňa 26.2.2010 vyzval žalobca žalovanú k okamžitej úhrade zostávajúcej časti úveru spolu so zmluvnou pokutou vo výške 832,72 eur, nakoľko táto riadne a včas nesplatila splátky a to v lehote 15 dní odo dňa spisania listu. Teda ku dňu 13.3.2010 sa stal záväzok žalovanej splatný v celom rozsahu. Zo splátkového kalendára žalovanej bolo zrejmé, že žalovaná na poskytnutom úvere zaplatila celkom sumu 343,62 eur. Žalovaná vo výpovedi uviedla, že predmetný úver splácala pravidelne pokiaľ pracovala, avšak asi dva roky je bez práce a poberá sociálnu dávku, preto úver prestala splácať. Tento chcela splácať v nižších splátkach, avšak žalobca jej to neumožnil. Úver splácala v splátkach tak, ako jej bolo zrážané zo mzdy. O prácu prišla následkom úrazu. Nakoľko nestačila pracovať ako predtým, požiadala, aby jej bolo umožnené žalovanú istinu splácať v splátkach, nakoľko poberá sociálnu dávku vo výške 60,- eur mesačne.

Súd ďalej citoval ust. § 3 a § 39 Občianskeho zákonníka a konštatoval, že vstupom Slovenskej republiky do Európskeho hospodárskeho a právneho systému boli do Občianskeho zákonníka zák. č. 150/2004 Z. z. s účinnosťou od 1.4.2004 začlenené ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách. Uvedená úprava má základ v Smernici Rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Súd citoval ust. § 52 ods. 1 až 4, ust. § 53 ods. 1, ust. § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a konštatoval, že špeciálna úprava spotrebiteľského úveru je obsiahnutá v zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona SNR č. 71/1986 Zb. o slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov a z uvedeného zákona citoval ust. § 2 písm. a/, b/, ust. § 3 ods. 1, 2, ust. § 4 ods. 1, 2, ust. § 153 ods. 1 O.s.p.. Z internetovej stránky NBS súd preveril úrokové miery podobného úveru v bankách a zistil, že pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou nad 1 rok do 5 rokov v júni 2008 bol úrok 11,38 % ročne, z čoho je zrejmé, že dohodnutý úrok medzi účastníkmi v danom prípade bol viac ako dvojnásobne vyšší. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy.

Žalobca bol od uzavretia zmluvy dňa 17.6.2008 v postavení dodávateľa a žalovaná v postavení spotrebiteľa, preto uvedený právny vzťah bolo potrebné posudzovať v režime spotrebiteľského práva. Vykonaným dokazovaním súd zistil, že dohodnutá úroková sadzba v predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere je neplatná pre rozpor s dobrými mravmi. Dohodnutá výška úrokov 27,41 % ročne uvedená v zmluve podstatne prekračuje priemernú úrokovú mieru obchodných bánk pri spotrebiteľských úveroch poskytovaných domácnostiam v mesiaci jún 2008. Dohodnutá úroková sadzba vo výške 27,41 % ročne je teda v rozpore s dobrými mravmi, preto je neplatná v celom rozsahu a poskytnutý úver je z uvedeného dôvodu bezúčinný.

Súd v súvislosti s požadovanými úrokmi z omeškania citoval ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a ust. § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.. Žalobca poskytol žalovanej sumu 676,46 eur, z ktorej žalovaná zaplatila 343,62 eur. Preto z uvedeného dôvodu súd zaviazal žalovanú zaplatiť sumu 332,84 eur (676,46 eur - 343,62 eur = 332,84 eur) s 0,024 % úrokom z omeškania ročne od 14.3.2010, kedy sa stala splatná zvyšná časť úveru na základe listu zo dňa 26.2.2010. V prevyšujúcej časti bola žaloba zamietnutá. V súlade s ust. § 160 ods. 1 O.s.p. súd povolil žalovanej istinu splácať v 20,-

eurových mesačných splátkach počnúc dňom právoplatnosti rozsudku a to z dôvodu jej nepriaznivej finančnej situácie, nakoľko v súčasnej dobe je bez pracovného pomeru a poberá iba sociálnu dávku.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p..

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca a to z dôvodu ust. § 205 ods. 2 písm. a/, d/, f/ O.s.p.. V odvolaní uviedol, že dôvodom pre zamietnutie žaloby bol údajný rozpor výšky úrokovej sadzby dohodnutej v bode 59 Úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX, uzavretej medzi žalobcom a žalovanou dňa 17.6.2008, s dobrými mravmi. Výška úrokovej sadzby bola dohodnutá na 27,41 % ročne a mal za to, že uvedená úroková sadzba bola dohodnutá v súlade s v danom čase platnými právnymi predpismi, a preto súd nemohol vo svojom rozhodnutí posúdiť predmetnú úrokovú sadzbu ako rozpornú s dobrými mravmi a to vzhľadom na to, že v zmysle ust. § 2 písm. c/ zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sú všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru, s výnimkou

1) sankcií, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť za nesplnenie záväzku uvedeného v zmluve o spotrebiteľskom úvere,

2) poplatkov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť pri kúpe tovaru alebo služby okrem kúpnej ceny tovaru alebo kúpnej ceny služieb,

3) poplatkov za prevod peňažných prostriedkov a za udržiavanie účtu určeného na získanie platieb na úhradu spotrebiteľského úveru, platenia úroku a iných poplatkov s výnimkou prípadov, keď spotrebiteľ nemá možnosť výberu veriteľa a tieto poplatky sú neprimerane vysoké v porovnaní s obvyklými poplatkami za obdobné úvery. To sa nevzťahuje na poplatky za vyberanie takýchto úhrad alebo platieb bez ohľadu na to, či sa vykonávajú v hotovosti alebo inak,

4) členských príspevkov pre profesijné a záujmové združenia alebo skupiny,

5) poplatkov za poistenie alebo záruky okrem tých poplatkov, ktoré sú určené na zabezpečenie platby veriteľovi v prípade smrti, invalidity, choroby alebo nezamestnanosti spotrebiteľa v sume rovnakej alebo menšej, ako je celková výška spotrebiteľského úveru, úroku a poplatkov, ktoré musia byť určené veriteľom ako podmienka poskytnutia spotrebiteľského úveru.

Žalobca poukázal na skutočnosť, že celkové náklady spotrebiteľa sú vyznačené na prednej strane zmluvy v bode 62, a to vo výške 329,49 eur. Uvedené náklady si žalobca voči žalovanej uplatňuje titulom poskytnutého úveru vo výške 567,99 eur (bod 55 úverovej zmluvy). V bode č. 59 úverovej zmluvy je uvedená ročná úroková sadzba 29,95 % a v bode č. 61 je uvedená priemerná hodnota RPMN 34,92 %. Žalobca poukázal na skutočnosť, že s účinnosťou od 1.1.2008 bolo do Zákona o spotrebiteľskom úvere včlenené ust. § 3 ods. 10, v zmysle ktorého odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru nesmie prevýšiť výšku ustanovenú nariadením vlády. V zmysle ust. § 1 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 238/2008 Z.z., ktorým sa ustanovuje výška, ktorú nesmie prevýšiť odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru „výška odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru, s výnimkou podľa ods. 2, nesmie prevýšiť sumu, ktorá zodpovedá dvojnásobku priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov pre príslušný typ spotrebiteľského úveru platnej ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zverejnenej podľa § 7a ods. 2 zákona, a súčasne nesmie prevýšiť sumu, ktorá zodpovedá štvornásobku hodnoty váženého priemeru priemerných hodnôt ročnej percentuálnej miery nákladov a priemernej úrokovej miery za všetky typy spotrebiteľských úverov platnej ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zverejnenej podľa § 7a ods. 2 zákona.“ V zmysle ust. § 7a ods. 1 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch veriteľ je povinný predkladať ministerstvu a Národnej banke Slovenska údaje o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch. Podľa ust. § 7a ods. 2 cit. zákona ministerstvo, Národná banka Slovenska alebo nimi určená osoba zverejňujú informácie z údajov podľa ods. 1. Podľa § 1 Hlavy 5 úverových podmienok výška úroku sa zistí ako rozdiel súčiny výšky mesačnej splátky zníženej o výšku poplatkov za vedenie úverového účtu a v prípade poistenia o výšku úhrady za poistenie a počtu splátok a výšky poskytnutého úveru. Podľa uvedeného výpočtu je celkový úrok možné vypočítať nasledovne:

Mesačná splátka 24,07 eur x počet splátok 48 mínus poskytnutý úver 676,46 eur = 478,90 eur, čo predstavuje celkové náklady uvedené v bode č. 62 úverovej zmluvy. V zmysle prehľadu maximálnej výšky odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru za 1. štvrťrok 2008 podľa Nariadenia vlády č. 238/2008 Z.z., zverejneného na internetovej stránke Ministerstva financií SR, maximálna výška odplaty pre spotrebiteľské úvery vo výške do 50.000,- Sk vrátane, pre zmluvnú splatnosť od 1 do 5 rokov, predstavovala 112,52 %. S poukazom na výšku úroku z úveru dohodnutom medzi účastníkmi pre daný úverový vzťah podľa žalobcu je možné dospieť k výške úroku z úveru na celé dohodnuté obdobie úverového vzťahu a to 70,76 %. Porovnaním maximálne prípustnej výšky odplaty pre daný úverový vzťah 112,52 % a výšky odplaty dohodnutej medzi účastníkmi 70,76 % žalobca mal za nesporné, že si v tomto konaní uplatnil voči žalovanej uvedený úrok z úveru dôvodne a v súlade s príslušnými právnymi predpismi. Ďalej uviedol, že pri existencii osobitnej právnej úpravy upravujúcej maximálnu výšku odplaty za poskytnutie spotrebiteľských úverov, považoval za nesprávne aplikovať na výšku takejto odplaty úrokovú mieru vzťahujúcu sa na úvery poskytované bankami, ako to urobil súd v odôvodnení rozsudku. Zákonom stanovená maximálna výška odplaty za poskytovanie spotrebiteľských úverov zo strany nebankových spoločností, ktorá je v priemere vyššia než úroková sadzba bánk, odráža aj skutočnosť, že nebankové spoločnosti podstupujú pri poskytovaní spotrebiteľských úverov väčšie riziko. Uvedené riziko je preto zo strany nebankových spoločností kompenzované výškou odplaty za poskytnutie úveru. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove z 10.12.2008 sp. zn. 3Co/67/2008, ako aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 26.4.2012 sp. zn. 5Cdo/26/2011. V predmetnej veci Najvyšší súd SR za odporujúcu dobrým mravom považoval výšku úrokov 48 % a 60 % ročne, keď táto 4-násobne a 5,5-násobne presahovala obvyklú úrokovú mieru. V prejednávannej veci dohodnutý úrok bol vo výške cca 2,8 násobku priemernej úrokovej miery obchodných bánk.

Pokiaľ súd poukázal na neplatnosť právneho úkonu z dôvodu rozporu s dobrými mravmi, žalobca poukázal na ust. § 4 ods. 8 Zákona o ochrane spotrebiteľa, na ust. § 3 a ust. § 39 Občianskeho zákonníka a poukázal na to, že prvostupňový súd vyhodnotil použitie úrokovej sadzby vo výške 27,41 % ročne za rozpornú s dobrými mravmi a na základe toho celú žalobu zamietol ako absolútne neplatnú pravdepodobne podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka, čo však v odôvodnení nie je výslovne uvedené. Podľa žalobcu však vzhľadom na skutočnosť, že dohodnutá výška úrokov z úveru bola v tomto prípade primeraná a v súlade s právnymi predpismi platnými v čase uzavretia úverovej zmluvy, nie je možné odvolávať sa na rozpor výšky úroku z úveru s dobrými mravmi. Žalobca súčasne nesúhlasil s povolením splácania dlžnej sumy v splátkach. Žalobca navrhol zmeniť odvolaním napadnuté rozhodnutie tak, že sa návrhu vyhovie v celom rozsahu aj s ohľadom uplatnených trov alebo aby rozhodnutie bolo zrušené a vec vrátená prvostupňovému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie. Súčasne si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania pozostávajúce zo súdneho poplatku a trov právneho zastúpenia vo výške 47,22 eur s DPH a to za 1 úkon právnej služby.

Žalovaná sa na odvolanie žalobcu nevyjadrila.

Odvolací súd podľa § 212 ods. 1 O.s.p. prejednal vec v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáhal jej preskúmania a dospel k záveru, že jeho odvolanie je čiastočne dôvodné.

Súd prvého stupňa zistil správne skutkový stav pokiaľ ide o existenciu úverovej zmluvy uzavretej medzi žalobcom a žalovanou. Odvolací súd však na základe zisteného skutkového stavu mal za to, že návrh žalobcu je dôvodný pokiaľ ide o požadovanú istinu vo výške 528,53 eur. Ide o istinu, t.j. dlžnú sumu úveru bez úrokov z úveru do času zročnosti vo výške 23,98 eur vypočítaná ako súčet čiastkových súm z jednotlivých splátok úveru pripadajúcich na istinu, ktoré boli vyrubené, avšak neboli uhradené, t. j. celková suma vyrubená na istinu do času zročnosti mínus uhradená časť istiny, t. j. v zmysle splátkového kalendára 171,91 eur - 147,93 eur = 23,98 eur a k tomu zročná istina, t.j. dlžná suma úveru bez úrokov z úveru, ktorú by mala žalovaná uhradiť v prípade riadneho platenia úveru vo výške 504,55 eur, t.j. zvyšná časť úveru vypočítaná ako rozdiel celkového úveru a súčtu čiastkových súm z jednotlivých splátok úveru pripadajúcich na istinu, ktoré boli vyrubené a mali byť uhradené, teda 676,46 eur - 171,91 eur = 504,55 eur.

Odvolačný súd ďalej mal za to, že dôvodná je žaloba aj pokiaľ ide o zaplatenie požadovaného úroku vo výške 34,87 eur, vypočítanú ako rozdiel úroku z úveru vyrubeneho do zosplatnenia úveru vo výške 285,40 eur a úroku z úveru zaplateného zo strany žalovanej do času zročnosti vo výške 250,53 eur. Tu sa odvolací súd stotožnil s odvolacou námietkou žalobcu pokiaľ ide o výšku požadovaného úroku, keď maximálna výška odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru vypočítaného zo súhrnných údajov o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za prvý štvrtrok 2008 podľa Nariadenia vlády SR, ktorým sa ustanovuje výška, ktorú nesmie prevýšiť odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru, bola pri spotrebiteľských úveroch vo výške do 50.000,- Sk pri zmluvnej splatnosti od 1 do 5 rokov 112,52 %. Z tohto hľadiska požadovaný úrok žalobcom nie je v rozpore s dobrými mravmi.

Dôvodný je tiež kapitalizovaný denný úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po zročnosti, t.j. od 27.2.2010 do podania, resp. spísania návrhu na vydanie platobného rozkazu, t.j. do 17.1.2013 vyčíslený na sumu 190,88 eur, pri výške úrokovej sadzby 0,024 % denne, pri zohľadnení žalovanou vykonaných úhrad po zročnosti (t. j. úhrada vo výške 48,14 eur zo dňa 1.4.2010, úhrada vo výške 20,- eur zo dňa 21.3.2011) základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, t.j. ku dňu 27.2.2010 bola vo výške 1 % a v zmysle § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov je výška úrokovej sadzby o 8 percentuálnych bodov vyššia než úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania, t.j. $1\% + 8\% / 365 \text{ dní} = 0,024\% \text{ denne}$. Žalobca má teda nárok na úrok z omeškania vo výške 0,024 % denne zo sumy 825,02 eur (suma uvedená vo výzve k splateniu celého úveru 832,72 eur mínus 7,70 eur zmluvná pokuta podľa splátkového kalendára od 27.2.2010 do 31.3.2010, t.j. 33 dní omeškania je 6,53 eur, zo sumy 776,88 eur od 1.4.2010 do 20.3.2011, t.j. 354 dní omeškania je to 66,- eur, zo sumy 756,88 eur od 21.3.2011 do 17.2.2013, t.j. za 668 dní omeškania je to 121,34 eur), a teda požadovaný kapitalizovaný denný úrok z omeškania za obdobie od 27.2.2010 do 17.1.2013 vo výške 190,88 eur je dôvodný.

Takisto je dôvodný úrok z omeškania vo výške 0,024 % denne z požadovanej istiny, t.j. z prisúdenej sumy 563,40 eur, a to od 18.1.2013 do zaplatenia. Ide o ročný úrok z omeškania.

Odvolačný súd v prevyšujúcej časti návrh žalobcu zamietol. Ide o nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty a nárok na zaplatenie úroku z úveru, ktorý by mala žalovaná zaplatiť vo výške 193,48 eur, t.j. ušlý úrok a to z toho dôvodu, že takéto nároky dohodnuté platne neboli.

Pokiaľ ide o ušlý úrok uplatňovaný v zmysle § 6 Hlavy 6, v tejto sa uvádza, že v prípade vzniku akejkoľvek zo skutočností uvedených pod písmenom a/, b/, c/ § 3 tejto Hlavy, ak je jej dôsledkom vznik povinnosti klienta uhradiť spoločnosti celý poskytnutý úver, je klient povinný uhradiť spoločnosti súčasne s úverom aj zmluvnú pokutu vo výške ušlého úroku, čiže čiastku, na ktorú by spoločnosti vznikol z titulu úveru nárok, ak by bol úver riadne splatný v dohodnutých splátkach. Spoločnosť je oprávnená v týchto prípadoch úver po zosplatnení neúročiť. Z tohto ustanovenia je teda zrejmé, že takéto uplatnené nároky žalobcovi z úverovej zmluvy a z úverových zmluvných podmienok nevyplývajú. Navyiac zmluvná pokuta musí byť uzatvorená v písomnej podobe v zmysle § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný. Ak úverové podmienky podrobnejšie upravujú obsah úverovej zmluvy a súčasťou týchto úverových podmienok je iná zmluva, ktorá podľa zákona vyžaduje písomnú formu, potom musia byť tieto úverové zmluvné podmienky podpísané účastníkmi zmluvy. V opačnom prípade takýto právny úkon, ktorý vyžaduje písomnú formu, je neplatný.

Podľa ust. § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia. Zmluvná pokuta v danom prípade písomne dohodnutá nebola a požadované ušlé úroky boli v Hlave 6 § 6 uvádzané len v tej podobe, že zmluvná pokuta bude požadovaná vo výške ušlého úroku. Navyiac posledná veta tohto ustanovenia konštatuje, že spoločnosť v týchto prípadoch úver po zosplatnení nebude úročiť. Úrok do času zročnosti bol žalobcovi vo výške 34,87 eur priznaný.

Z týchto dôvodov odvolací súd podľa § 220 O.s.p. zmenil rozsudok súdu prvého stupňa tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Súčasne zmenil rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o trovách konania tak, že žalovaná je povinná nahradiť žalobcovi trovy konania na súdnom poplatku 26,39 eur a na trovách právneho zastúpenia 82,49 eur. Odvolací súd tu vychádzal z toho, že v danom prípade bol žalobca úspešný na 79 % a žalovaná na 21 %, takže pomerné trovy zodpovedajú 58 %. Žalobcovi priznaná suma zodpovedá výške 754,28 eur a požadovaná žalobou v sume 955,46 eur ($754,28:955,46=0,789$, čo je 79 % úspech žalobcu a 21 % úspech žalovanej). Pomerné trovy v zmysle § 142 ods. 2 O.s.p. zodpovedajú 58 %. Potom tomuto percentu zodpovedá priznaný súdny poplatok zaplatený vo výške 45,50 % a tomuto percentu zodpovedajú aj priznané trovy právneho zastúpenia predstavujúce sumu 142,22 eur a to za 2 úkony právnej služby prípravu a prevzatie vecí a podanie žaloby, a to podľa § 14 ods. 1 a § 10 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, oba úkony spolu bez DPH rátané zo základu 764,58 eur, k tomu 2 x 7,81 eur režijný paušál + 20 % DPH. Podobne v odvolacom konaní boli priznané trovy zo súdneho poplatku a tiež za 1 úkon právnej služby spolu s DPH 47,22 eur. 58 % potom zodpovedá na súdnom poplatku suma 26,39 eur a na trovách právneho zastúpenia suma 27,39 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.